

Esquitxos polítics d'un correu electrònic

El cas de presumpte espionatge contra el Consell de Mallorca, fet des del gabinet de presidència del govern balear durant l'època de Jaume Matas es converteix aquests dies en un cas polític de relleu, el desenllaç del qual és, ara com ara, una incògnita.

ARXIU / JOAN CELIÀ

Francesc Antich, cap del Govern balear. El president no dubtà a l'hora de qualificar el cas de possible "espionatge informàtic".

Tal com ja va explicar aquest setmanari fa dues setmanes, poc després d'esclatar l'escàndol, el resum del cas és el següent. Un director general de l'actual govern de progrés de les Illes Balears es va adonar que l'ordinador d'un funcionari adscrit al gabinet presidencial de Jaume Matas havia estat durant gairebé dos anys destinat a un redireccionament informàtic que li permetia de rebre còpies dels correus electrònics

(*emails*) de la presidència de la comissió insular d'Urbanisme del Consell de Mallorca, llavors comandada (any 1988) per Francesc Quetlgas (PSIB-PSOE). Immediatament, des de l'actual govern de progrés, tant el president Francesc Antich com el conseller de Presidència, Antoni Garcias, i la consellera d'Innovació Tecnològica (i presidenta ara de l'empresa Bitel, que té el servidor informàtic del govern i del Consell), Misericòrdia Ramon, més el conseller de Treball, Eberhard Grosske, no dubtaren gens a anunciar que eren davant un possible cas "d'espionatge informàtic", i consegüentment el posaren en mans de la justícia.

Actualment el jutge encarregat del cas estudia la documentació, especialment els disquets que podrien aportar dades importants, i tothom espera els esdeveniments.

Al marge de la qüestió judicial, el cas ha adquirit un gran relleu polític. Just després de fer-se pública la denúncia, el president del PP i cap de l'oposició, Jaume Matas, hi reaccionà assegurant que tot eren cortines de fum de l'actual govern per a emascarar la paràlisi en què, a parer seu, es troba. Els dies següents Matas cedí el protagonisme al portaveu conservador Joan Flaquer, que insistí, un dia i un altre, en la idea que el govern anterior de Matas i el PP eren nets de qualsevol màcula i que no hi ha havia hagut gens d'espionatge.

Des del govern progressista,

hom féu públiques unes imatges d'un ple del Parlament, del 1998, en el qual Matas, aleshores president, bravejava de conèixer documentació "interna" del Consell de Mallorca (en mans del Pacte de Progrés: PSIB, PSM i UM, amb el suport d'EU) en matèria d'urbanisme. Cal recordar que en aquell moment el Consell provava de tirar endavant una moratòria urbanística, a la qual s'oposava el govern conservador. En aquest vídeo, dels serveis d'enregistrament videogràfic del Parlament, es veia Matas amb un bloc de documentació. Pels partits del Pacte de Progrés era prova que Matas tenia informació confidencial de matèria urbanística decidida pel Consell de Mallorca.

Però aleshores el PP, a través de Joan Flaquer, respongué que aquest informe havia estat repartit pel Consell mateix en un fòrum sobre urbanisme, tingut unes quantes setmanes abans del ple del Parlament en el qual Matas havia mostrat el bloc en qüestió. Semblava que l'acusació perdia força.

Tanmateix i sorprenentment, al cap d'uns quants dies la situació torna a fer un tomb. Els partits progressistes responen que allò que Matas mostrava al Parlament no era el que deien els del PP, sinó un veritable informe intern, i mostraven unes imatges ampliades del vídeo en què, segons els acusadors, es podia veure que la portada del document no era la que s'havia repartit en les jorna-

des sobre urbanisme, sinó de documentació interna de la Comissió d'Urbanisme.

La qüestió és ara aquí, i només cal esperar que sigui el jutge qui determini si admet el cas a tràmit o no. En acabat, caldrà saber si, de les investigacions judicials, se'n deriva cap imputació i contra qui.

El cas ha despertat un gran interès en els àmbits jurídics, perquè en tot l'estat no se n'ha donat cap de semblant. Podria ser, doncs, el primer que arribàs a judici per delictes d'espionatge electrònic d'aquestes característiques. No són pocs els professionals de la llei que asseguren que el cas podria crear jurisprudència.

Al marge de l'interès jurídic de l'afer, és ben clar que les implicacions polítiques són considerables, o poden arribar a ser-ho. Efectivament, d'una part, tenim que l'empresa que té el servidor del govern i que tenia el del Consell, Bitel, fou creada per l'executiu de Matas (amb participació de Telefònica i la Caixa de Balears Sa Nostra), el qual hi posà de presidenta Rosa Estaràs, actual diputada al Congrés pel PP. El nom d'Estaràs ja es va vincular a l'afer del presumpte intent de control del cens de Formentera, que esclatà la setmana abans de les eleccions de juny del 1999 (vegeu EL TEMPS de la setmana passada). La diputada és el "valor" dels conservadors balears per mantenir la "quota" illenca en

ARXIU / PERE CARMONA

Jaume Matas, anterior president balear. Ara fa dos anys bravejava de conèixer documentació del Consell de Mallorca, en mans del Pacte de Progrés.

l'executiu d'Aznar, i hi ha veus que la situen al Consell de Ministres. En segon lloc, Matas, en el cas que s'obris un procés judicial, es trobaria políticament en una situació molt difícil.

Passi què passi, l'actitud de Matas i del PP aquests darrers dies denota que, si més no, viuen un cert nerviosisme, sobretot si considerem que les rotundes desqualificacions contra el govern Antich de les primeres jornades de l'escàndol han deixat pas a uns prudents silencis.

El món polític resta expectant sobre allò que decidirà el jutge. Tant si arxiva el cas, com si decideix d'obrir-hi un procés d'instrucció, les implicacions polítiques són segures. Si l'arxiva, és de preveure que el PP atacarà

amb tota l'artilleria Antich i el Pacte de Progrés. Si no, potser serà a la inversa. En aquesta segona possibilitat, a més, el procés judicial permetrà, implícitament, de pensar en una ombra de sospita sobre el govern conservador anterior. Per la naturalesa pròpia del funcionament de la justícia, el cas s'allargaria previsiblement durant una bona part de l'actual legislatura. Si fos així, i segons les imputacions i les persones en què recaiguessin (independentment del final judicial), el PP es podria trobar, a la recta final de les eleccions autonòmiques del 2003, amb un problema greu a l'hora de triar cap de llista.

Miquel Payeras

Llengua abolida (1973-1988)

Maria-Mercè Marçal

L'obra poètica més solida de l'escriptora més important de la literatura catalana i una de les veus poètiques més altes des de la Renaixença.

Editorial 3i4
"Poesia 3i4", 58

El mar

Blai Bonet

El mar es pot considerar una de les millors novel·les líriques que s'han escrit mai en català. A l'origen de tot hi ha la Guerra Civil, que trastoca brutalment els codis morals dels protagonistes. La pel·lícula basada en aquesta novel·la va obtenir el Premi a la Innovació en la Berlinale del 2000. Preu: 1.975 ptes.

Editorial 3i4
"La Unitat", 126

Oratori

Jordi Valls

"Un bon llibre, doncs, *Oratori*. Un llibre tan clar i tan opac, tan fluid i tan espès, d'un poeta que ens ofereix la visió intimista del seu univers." (Del pròleg de Màrius Sempere).

Premi Senyoriu d'Ausiàs March.
Preu: 1.250 ptes.

Editorial 3i4
"Poesia 3i4", 101